

**САМООСВІТНЯ КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ
ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ, ЕРГОТЕРАПІЇ ЯК КРИТЕРІЙ ОЦІНКИ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКА ЗВО**

Середа Л.В., аспірант,

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Сучасні демографічні, економічні і суспільно-політичні трансформаційні процеси обумовили докорінну адміністративно-правову перебудову системи медико-соціальної реабілітації. Наразі спектр професійних завдань фахівців з фізичної терапії, ерготерапії охоплює обстеження пацієнтів із метою виявлення рухових дисфункцій і визначення рухового потенціалу, розробку індивідуального плану фізичної реабілітації, організацію роботи з профілактики захворювань та формування здорового способу життя тощо. У зв'язку з цим змінюються вимоги суспільства до професійної підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів, формування в них ціннісного ставлення до професійної діяльності, усвідомлення відповідності професійного вибору індивідуальним якостям та здібностям. Сучасні реабілітаційні установи потребують конкурентоспроможного, професійно мобільного, відповідального фахівця, який здатний активно та творчо будувати свої відносини з людьми, адекватно оцінювати себе як професіонала, готового до постійного професійного розвитку.

Отже, сучасний фахівець повинен володіти науковими знаннями, ефективними прийомами та вміннями, що дозволяють самостійно та швидко адаптуватися в мінливому інформаційному середовищі. При цьому

необхідно, щоб підготовка студентів до самостійного поповнення знань і подальшого саморозвитку здійснювалася ще у закладі вищої освіти.

Таким чином, самоосвітня компетентність є одним із критеріїв оцінки якості випускника, невід'ємною й природною складовою частиною його способу життя в будь-якому віці, виступає показником професійної готовності. Аналіз наукових джерел дозволяє стверджувати, що самоосвітня компетентність особистості передбачає наявність:

- системи цінностей, усвідомлення важливості освіти в сучасному житті, особистісної відповідальності за власне життя;
- системи знань про методи пізнання, інформаційний пошук;
- уміння та прагнення використовувати їх у навчанні, для потреб власної самоосвіти, у повсякденному житті;
- активної позиції;
- здатність до самоосвіти, організації власних прийомів самонавчання;
- відповідальність за рівень власної самоосвітньої діяльності;
- гнучкість застосування знань, умінь і навичок в умовах швидких змін;
- постійний самоаналіз, контроль своєї діяльності [2; 3].

Отже, самоосвітню компетентність майбутнього фізичного терапевта, ерготерапевта розуміємо як якість особистості, що характеризується здатністю та готовністю до безперервної самоосвіти у професійній сфері, а також до використання можливостей інформаційно-комунікаційного середовища з метою забезпечення ефективності цієї діяльності.

За результатами вивчення наукових джерел [1] були визначені критерії сформованості самоосвітньої компетентності майбутнього фахівця з фізичної терапії, ерготерапії:

- наявність мотивації для здійснення самоосвітньої діяльності (усвідомлення особистісної та суспільної значущості самоосвіти, стійкі внутрішні мотиви самоосвіти, потреба у власному професійному й особистісному росту, використання вільного часу для самоосвітньої діяльності, здатність до творчості);

- якість базових і інформаційних знань (повнота, системність і глибина фундаментальних і професійно-орієнтованих знань, знання у сфері використання інформаційно-комунікаційних технологій, вміння використовувати власну базу знань у самоосвітній діяльності, вміння переносити знання із професійної області в область інформаційних технологій);

- реалізація професійного досвіду в контексті застосування інформаційно-комунікаційних технологій (уміння самостійного освоєння програмних продуктів, необхідних для підвищення рівня своєї професійної кваліфікації, використання інформаційно-комунікаційних технологій як універсального засобу отримання, перетворення та застосування інформації);

- наявність умінь і навичок самоосвіти (уміння планувати, реалізовувати й контролювати самоосвітній процес; уміння самостійного цілепокладання й організації досягнення поставленої мети; навички раціональної організації робочого та вільного часу; навички правильної роботи із книгою, швидкого пошуку інформації, зберігання й обробки інформації засобами реєстрації, класифікації, систематизації та за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій; навички аналізу й синтезу, творчого й абстрактного мислення, узагальнення, конкретизації);

- рефлексія (здатність до рефлексії, адекватної оцінки своїх досягнень, вміння самоаналізу та самооцінки, вміння самоконтролю та саморегуляції).

Література:

1. Воропай Н. Сутність поняття «самоосвітня компетентність» та рівні її сформованості у майбутніх учителів початкових класів. *Педагогічні науки: збірник наукових праць*. 2011. Вип. 58. Ч. 1. С. 216-221.
2. Иванютина В. И. Формирование ключевых компетентностей учеников на уроках математики. URL : <http://festival.1september.ru/articles/416315/>
3. Коваленко Н. В. Формування самоосвітньої компетентності учнів основної школи сільської місцевості: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: 13.00.09. Київ, 2009. 20 с.

УДК 371.13

МОТИВАЦІЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Крамаренко К.М., к.е.н., доцент
Національна академія Національної гвардії України*

Наукова робота здобувачів вищої освіти є першим кроком у формуванні наукового потенціалу держави, а тому правильне планування, організація та мотивація, формування сприятливих умов до наукового пошуку є важливим завданням. Так, не всі наукові співробітники були аспірантами, але всі вони мають вищу освіту.

Активізацію наукової роботи треба розглядати як реалізацію триєдиного завдання: формування мотиваційного клімату, підтримування його на організаційному рівні в навчальному закладі та «внутрішньому» особистому рівні здобувачів вищої освіти, які реалізуються через формування: